

19. september 1979.

81

Nr. 11.

Ég votta yður enn á ný, herra ráðherra, sérstaka virðingu mína.

I avail myself of the opportunity to renew to Your Excellency the assurances of my highest consideration.

Reykjavík, 17. september 1979

Reykjavík, 17 September 1979.

Benedikt Gröndal
Utanríkisráðherra Íslands.

Benedikt Gröndal
Minister for Foreign Affairs
of the Republic of Iceland

Herra utanríkisráðherra
Tékkneska alþýðulýðveldisins
Bohuslav Chňoupek.

His Excellency
Mr. Bohuslav Chňoupek
Minister for Foreign Affairs
of the Czechoslovak Socialist Re-
public

14. október 1979.

Nr. 12.

AUGLÝSING

um aðild að samningi um sameiginlegan norrænan vinnumarkað lækna.

Hinn 10. október 1979 var sænska utanríkisráðuneytinu afhent aðildarskjal Íslands vegna samnings milli Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um sameiginlegan norrænan vinnumarkað lækna, sem undirritaður var í Stokkhólmi hinn 18. júní 1965, eins og honum var breytt skv. samningi frá 19. ágúst 1976. Í 9. gr. samningsins er kveðið svo á að Ísland skuli geta gerst aðili að honum.

Samningurinn gekk í gildi fyrir Ísland hinn 10. október 1979 og er birtur ásamt samningnum um breytingu á honum sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 14. október 1979.

Benedikt Gröndal.

Hörður Helgason.

Fylgiskjal I.**Overenskomst
mellem Danmark, Finland, Norge, og
Sverige om fælles nordisk arbejdsmarked
for læger**

De kontraherende stater, som tidligere har truffet overenskomst om et fælles nordisk arbejdsmarked, som i princippet finder, at muligheden for fri bevægelighed for den medicinske arbejdskraft mellem de nordiske stater ville være til gavn for den medicinske og sociale udvikling i disse stater,

som finder, at den grundlæggende uddannelse for læger er stort set ligeværdig i de respektive stater,

som finder, at der bør tilvejebringes den størst mulige ensartethed i lægeuddannelsen i de nordiske stater, og

som vil tilstræbe den størst mulige ensartethed i lovgivningen om medicinsk personel,

er endes om følgende:

Artikel 1

Statsborgere i de kontraherende stater, som har aflagt

dansk »lægevidenskabelig embedseksamen» og gennemgået den foreskrevne turnustjeneste eller

finsk medicinsk licentiateksamen eller

norsk »medicinsk embedseksamen» og gennemgået den foreskrevne turnustjeneste eller

svensk medicinsk licentiateksamen

og som på dette grundlag har erhvervet og vedblivende har ubegrænset autorisation som læge i den stat, hvor eksamen er aflagt, skal have ret til under de i denne overenskomst angivne forudsætninger at få autorisation som læge i de øvrige kontraherende stater.

Samme ret skal også tilkomme statsborgere i de kontraherende stater, som har aflagt lægevidenskabelig eksamen i en ikke-nordisk stat, og som har erhvervet og stadig er i besiddelse af ret til at praktisere i et af de nordiske lande.

Artikel 2

Som vilkår for meddelelse af autorisation efter artikel 1 kan en kontraherende stat kræve, at lægen godtgør at have indhentet de fornødne kundskaber om den dér gældende medicinallovgivning.

Som vilkår for meddelelse af autorisation efter artikel 1 som læge i Norge kan kræves, at lægen i 6 måneder efter aflagt eksamen har gjort tjeneste som assistent hos en praktiserende »offentlig læge».

Artikel 3

En statsborger i en kontraherende stat, som ønsker at udøve lægevirksomhed i en anden kontraherende stat, skal til den centrale sundhedsmyndighed i den sidstnævnte stat indgive bevis for, at han opfylder vilkårene i artikel 1 og 2.

Ansøgere, som opfylder disse vilkår, har

**Sopimus
Norjan, Ruotsin, Suomen ja Tanskan välillä
lääkärien yhteispuhjoismaisista
työmarkkinoista**

Sopimusvaltiot, jotka aikaisemmin ovat tehneet sopimuksen yhteispuhjoismaista työmarkkinoista, jotka periaatteessa katsovat lääkintäalan työvoiman vapaan siirtymisen puhjoismaasta toiseen olevan hyödyksi näiden maiden lääkinnälliselle ja sosiaaliselle kehitykselle,

jotka pitävät lääkärien peruskoulutusta asianomaisissa maissa suurin piirtein samanarvoisena,

jotka katsovat, että puhjoismainin on aikaansaattava mahdollisimman yhtenäinen lääkärinkoulutus, ja

joiden pyrkimyksenä on saada aikaan mahdollisimman yhtenäinen lääkintäalan henkilökuntaa koskeva lainsäädäntö, ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Sopimusmaan kansalainen, joka on suorittanut

Tanskan »lægevidenskabelig embedseksamenin» ja säädetyt turnuspalvelun

Suomen lääketieteen lisensiaattitutkinnon tai

Norjan »medisinsk embetseksamenin» ja säädetyt turnuspalvelun tai

Ruotsin lääketieteen lisensiaattitutkinnon

ja joka sen johdosta on saanut ja jolla edelleen on rajoittamaton oikeus lääkärin-toimen harjoittamiseen siinä maassa, missä tutkinto on suoritettu, voi tässä sopimuksessa määrätyn edellytyksin saavuttaa laillistetun lääkärin oikeudet muissa sopimusmaissa.

Sama oikeus on myös sopimusmaan kansalaisella, joka on suorittanut lääkärintutkinnon muualla kuin puhjoismaissa, ja joka on saanut ja jolla edelleen on rajoittamaton oikeus harjoittaa lääkärintointia jossakin puhjoismaassa.

2 artikla

Sopimusvaltio voi asettaa 1 artiklan mukaisen laillistuksen ehdoksi sen, että lääkäri osoittaa saavuttaneensa tarpeelliset tiedot siinä maassa voimassa olevasta lääkintäalan lainsäädännöstä.

Edellä mainitun 1 artiklan mukaista lääkärin laillistamista varten vaaditaan Norjassa, että lääkäri on kuuden kuukauden ajan lääkärintutkinnon suorittamisen jälkeen palvellut lääkärin toimintaa harjoittavan virkälääkärin (offentlig lege) apulaisena.

3 artikla

Sopimusmaan kansalaisen, joka haluaa harjoittaa lääkärintointia toisessa sopimusmaassa, tulee jättää viimeksi mainitun maan lääkintöhallitukselle todistus siitä, että hän täyttää 1 ja 2 artiklojen asettamat ehdot.

Hakija, joka täyttää edellä mainitut eh-

**Samningur
milli Danmerkur, Finnlands, Noregs og
Svþjóðar um sameiginlegan vinnumarkað
lækna**

Samningsríkin, sem áður hafa gert samning um sameiginlegan norrænan vinnumarkað,

sem álíta í grundvallaratriðum að möguleiki frjálsrar hreyfingar á vinnuafli heilbrigðisstétta milli norrænu ríkanna myndi vera til gagns fyrir lækniþræðilega og félagslega framþróun í þessum ríkjum,

sem álíta að grunnmenntun lækna sé í stórum dráttum jafngild í ríkjumum hverju fyrir sig,

sem álíta að koma beri á sem líkastri lækni-menntun í norrænu ríkjumum, og

sem vilja leitast við að koma á sem líkastri löggjöf um heilbrigðisstéttir,

eru ásátt um eftirfarandi:

1. gr.

Ríkisborgarar samningsríkjanna sem lokið hafa

dönsku »embættisprófi í lækniþræði» og gegnt hafa lögboðnum kandidatsstörfum eða

finnsku licentíatsprófi í lækniþræði eða

norsku »embættisprófi í lækniþræði» og gegnt hafa lögboðnum kandidatsstörfum eða

sænsku licentíatsprófi í lækniþræði

og sem vegna þessa hafa fengið og enn hafa ótakmarkað lækniþræði í því ríki þar sem prófinu var lokið skulu hafa rétt samkvæmt skilyrðum þeim sem greinir í samningi þessum til þess að fá lækniþræði í hinum samningsríkjumum.

Sama réttar skulu þeir ríkisborgarar samningsríkjanna njóta sem lokið hafa prófi í lækniþræði í ríki utan Norðurlandanna og sem fengið hafa og enn hafa rétt til þess að starfa í einhverju Norðurlandanna.

2. gr.

Sem skilyrði fyrir veitingu leyfis samkvæmt 1. gr. getur samningsríki krafist þess að lækni sanni að hann hafi öðlast nægilega þekkingu samkvæmt gildandi læknaögum í því landi.

Sem skilyrði fyrir veitingu leyfis samkvæmt 1. gr. sem lækni í Noregi má krefjast að lækni hafi í 6 mánuði að loknu prófi starfað sem aðstoðarmaður hjá starfandi »opinberum lækni» (offentlig lege).

3. gr.

Ríkisborgari samningsríkis sem óskar að gegna lækniþræði í öðru samningsríki skal færa yfirstjórn heilbrigðismála í síðarnefnda ríkinu sönnur á að hann uppfylli skilyrðin í 1. og 2. gr.

Umsækjandi sem uppfyllir þessi skilyrði á rétt

**Overenskomst
mellom Danmark, Finland, Norge og Sverige
om felles nordisk arbeidsmarked for leger**

De kontraherende stater som tidligere har truffet overenskomst om et felles nordisk arbeidsmarked, som i prinsippet mener at adgang til fri bevegelighet for medisinsk arbeidskraft mellom de nordiske land kan være til gagn for den medisinske og sosiale utvikling i disse land,

som mener at grunnutdannelsen for leger stort sett er likeverdig i de respektive land,

som mener at legeutdannelsen i de nordiske land bør utformes så ensartet som mulig,

som vil søke å få laget en så ensartet lovgivning som mulig for så vidt angår medisinsk personell, er blitt enige om:

Artikkel 1

Statsborger i kontraherende stater som har avlagt

dansk »lægevidenskabelig embedseksamen» og har fullført obligatorisk turnustjeneste eller

finsk medicine licentiatexamen eller

norsk »medisinsk embetseksamen» og har fullført obligatorisk turnustjeneste eller

svensk medicine licentiatexamen

og som på dette grunnlag har fått og fremdeles innehar ubegrenset autorisasjon som lege i det land hvor eksamen ble avlagt, skal ha rett til å få autorisasjon i de øvrige kontraherende stater på betingelser som angitt i denne overenskomst.

Samme rett skal også tilkomme statsborgere i de kontraherende stater som har avlagt medisinsk eksamen i en ikke-nordisk stat, og som har fått og fortsatt har ubegrenset rett til å utøve legevirksomhet i et av de nordiske land.

Artikkel 2

Som vilkår for å gi autorisasjon etter artikkel 1 kan en kontraherende stat kreve at legen har tilegnet seg nødvendige kunnskaper om den der gjeldende medisinallovgivning.

Før det kan gis autorisasjon som lege i Norge etter artikkel 1, kan kreves at legen i 6 måneder etter avlagt eksamen har tjenestegjort som assistent hos praktiserende »offentlig lege».

Artikkel 3

Statsborger i en kontraherende stat, som ønsker å utøve legerket i en annen kontraherende stat, må sende inn til den sentrale medicinalmyndigheten i sistnevnte land bevis for at han oppfyller vilkårene i artiklene 1 og 2.

Søker som oppfyller ovennevnte vilkår,

**Överenskommelse
mellan Danmark, Finland, Norge och
Sverige om gemensam nordisk arbetsmarknad för läkare**

De fördragsslutande staterna, som tidigare träffat överenskommelse om en gemensam nordisk arbetsmarknad,

som i princip anse, att möjligheten för medicinsk arbetskraft till fri rörlighet mellan de nordiska staterna vore till gagn för den medicinska och sociala utvecklingen i dessa stater,

som anse, att den grundläggande utbildningen för läkare är i stort sett likvärdig i respektive stater,

som anse, att så enhetlig utformning som möjligt av läkarutbildningen i de nordiska staterna bör åstadkommas och

som vilja eftersträva så enhetlig lagstiftning som möjligt i fråga om medicinalpersonal,

hava enats om följande.

Artikel 1

Medborgare i fördragsslutande stat, som avlagt

dansk »lægevidenskabelig embedseksamen» och fullgjort föreskriven turnustjänstgöring eller

finsk medicine licentiatexamen eller

norsk »medisinsk embetseksamen» och fullgjort föreskriven turnustjänstgöring eller

svensk medicine licentiatexamen

och som i följd därav vunnit och fortfarande äger obegränsad legitimation såsom läkare i den stat, där examen avlades, skall äga rätt att under de i denna överenskommelse angivna förutsättningarna vinna legitimation såsom läkare i övriga fördragsslutande stater.

Samma rätt skall och tillkomma medborgare i fördragsslutande stat, som avlagt läkarexamen i icke-nordisk stat och som vunnit och fortfarande äger obegränsad legitimation i nordisk stat.

Artikel 2

Såsom villkor för meddelande av legitimation enligt artikkel 1 må fördragsslutande stat kräva, att läkaren visar sig hava inhämtat erforderliga kunskaper angående där gällande medicinalförfattningar.

För meddelande av legitimation enligt artikkel 1 såsom läkare i Norge må krävas att läkaren under sex månader efter avlagt examen tjänstgjort som assistent hos praktiserande »offentlig lege».

Artikel 3

Medborgare i fördragsslutande stat, som önskar utöva läkaryrket i annan fördragsslutande stat, har att till den centrala medicinalmyndigheten i sistnämnda stat ingiva bevis om att han oppfyller villkoren i artiklarna 1 och 2.

Sökande, som oppfyller nyssnämnda vill-

ret til at få autorisation som læge, hvis der ikke foreligger sådanne forhold, at autorisationen kunne tilbagekaldes, hvis ansøgeren havde været autoriseret læge.

Underretning om en således meddelt autorisation skal tilstilles den centrale sundhedsmyndighed i den eller de stater, hvor lægen tidligere har fået autorisation. De centrale sundhedsmyndigheder skal give hinanden de yderligere oplysninger, som findes nødvendige i anledning af en ansøgt autorisation.

Artikel 4

Er autorisation som læge i en kontraherende stat blevet meddelt en læge på grundlag af hans autorisation i en anden stat, skal autorisationen tilbagekaldes, hvis den oprindelige autorisation tilbagekaldes. I øvrigt kan autorisationen kun tilbagekaldes af de grunde, som gælder i den stat, hvor den er meddelt, dog at der herved også kan tages hensyn til i anden kontraherende stat begået forbrydelse eller udvist grov uduelighed ved udøvelse af lægegeringen eller udvist åbenbar uegnethed som læge.

Bliver en læge, som har fået autorisation i flere af de kontraherende stater, i nogen af disse genstand for juridicel eller disciplinær foranstaltning i anledning af sin lægevirksomhed dér, eller tilbagekaldes en for ham udfærdiget autorisation, skal den centrale sundhedsmyndighed i den eller de andre kontraherende stater underrettes om foranstaltningen eller tilbagekaldelsen samt om grundlaget derfor. Sådant underretning skal også ske, hvis der er foretaget begrænsning i lægens ret til at ordinere lægemidler eller alkohol fra apotek, eller hvis han frivilligt har givet afkald herpå eller på retten til at udøve lægevirksomhed.

Artikel 5

En læge i en kontraherende stat, som har fået autorisation som læge i en anden sådan stat, bør i princippet være berettiget til at søge og opnå civil ansættelse i stilling som læge i sidstnævnte stat, uanset at han ikke er statsborger i denne stat.

Tjeneste som læge i nogen af de kontraherende stater bør ved besættelse af lægestilling i anden kontraherende stat tillægges samme værdi som i sidstnævnte stat udført tjeneste af tilsvarende art.

Artikel 6

En læge i en kontraherende stat, som har fået ansættelse i stilling som læge i en anden kontraherende stat, bør i princippet være ligestillet med læger i sidstnævnte stat, for så vidt angår ret til løn og pension samt de øvrige med stillingen forbundne fordele.

Artikel 7

Enhver kontraherende stat forpligter sig til efter underretningen af denne overenskomst at træffe foranstaltninger til det omfang, det finder muligt, at gennemføre de ændringer af gældende bestemmelser, som er nødvendige til opfyldelse af de i artiklerne 5 og 6 angivne principper, for så vidt angår statslige civile stillinger, og i øvrigt at virke for, at disse principper finder anvendelse også på ikke statslige stillinger.

dot, julistetaan laillistetuksi lääkäriksi, mikäli ei ole olemassa sellaisia seikkoja, että hakijalta, joka on ollut laillistettu lääkäri, laillistus olisi voitu peruuttaa.

Ilmoitus laillistuksesta on toimitettava sen tai niiden maiden lääkintöhallituksille, missä lääkäri on aikaisemmin laillistettu. Lääkintöhallitusten on annettava toisilleen ne lisätiedot, jotka katsotaan tarpeelliseksi laillistusta haettaessa.

4 artikla

Jos lääkäriksi laillistaminen on tapahtunut toisessa maassa myönnettyjen lääkäriainekuiden perusteella, peruutetaan laillistus mikäli alkuperäiset oikeudet peruutetaan. Muuten voidaan laillistus peruuttaa vain niillä perusteilla, jotka ovat voimassa siinä maassa, missä laillistus on tapahtunut, kuitenkin niin, että toisessa sopimusmaassa tehty rikos tai lääkarintoinnissa osoitettu törkeä huolimattomuus taikka ilmeinen sopimattomuus lääkäriksi voidaan tällöin ottaa huomioon.

Jos lääkäri, joka on laillistettu useissa sopimusmaissa, jossakin niistä joutuu oikeudellisen tai kurinpidollisen toimenpiteen kohteeksi siellä harjoittamansa lääkarintoinnin johdosta, tai hänelle annettu laillistus peruutetaan, on muiden sopimusmaiden lääkintöhallituksille ilmoitettava toimenpiteestä tai peruutuksesta sekä sen syystä. Ilmoitus on myös tehtävä, jos lääkäriin oikeutta määrätä apteekista lääkettä tai alkoholia on rajoitettu tai jos hän on vapaaehtoisesti luopunut sanotusta oikeudesta taikka oikeudesta harjoittaa lääkarintointia.

5 artikla

Sopimusmaan lääkäri, joka on laillistettu lääkäriksi toisessa sopimusmaassa, olkoon periaatteessa oikeutettu hakemaan lääkarinvirkaa ja saamaan sen viimeksi mainitussa maassa sen estämättä, ettei hän ole tämän maan kansalainen.

Lääkarinvirkaa täytettäessä on lääkärinä toimiminen toisessa sopimusmaassa rinnastettava vastaavanlaisen viran hoitamiseen omissa maassa.

6 artikla

Sopimusmaan lääkärinä, joka toimii lääkärinä toisessa sopimusmaassa, on palkkaan ja eläkkeeseen sekä muihin virkaan liittyviin etuihin nähden pidettävä periaatteessa yhdenvertaisena viimeksi mainitun maan lääkärin kanssa.

7 artikla

Jokainen sopimusvaltio sitoutuu, allekirjoitettuaan tämän sopimuksen, mahdollisuksiensa mukaan ryhtymään toimenpiteisiin niiden laillisuuden edistämiseksi, jotka ovat tarpeen 5 ja 6 artikloissa tarkoitettujen periaatteiden toteuttamiseksi valtion virkojen osalta sekä edistämään näiden periaatteiden soveltamista myös muihin kuin valtion virkoihin nähden.

á að fá lækisleyfi, ef þar ástæður eru ekki fyrir hendi að afturkalla mátti leyfið, ef umsækjandinn hefði lækisleyfi.

Tilkynningu um slíka leyfisveitingu skal senda yfirstjórn heilbrigðismála þess ríkis eða þeirra ríkja þar sem lækirinn hefur áður fengið leyfi. Yfirstjórnir heilbrigðismála skulu veita hvert öðru frekari upplýsingar sem nauðsynlegar eru í tilefni af leyfissúðun.

4. gr.

Hafi lækisleyfi verið veitt lækni í samningsríki vegna leyfis hans í öðru ríki skal afturkalla leyfið, ef upprunalega leyfið er afturkallað. Annars má því aðeins afturkalla leyfið af þeim ástæðum sem gilda í því ríki þar sem það var veitt þó þannig að taka má tillit til framins brots í öðru samningsríki eða stórfelldrar vanrækslu við framkvæmd lækisstarfsins eða bersýnilegrar óhæfni sem lækirinn í því landi.

Verði lækirinn sem fengið hefur leyfi í fleiri en einu samningsríkjanna að sæta dómss- eða aga-viðurlögum vegna lækisstarfsins sinnar í einhverju þeirra eða sé útfengið leyfi til hans afturkallað skal yfirstjórn heilbrigðismála í því eða hinu samningsríkjum tilkynnt um viðurlögin eða afturköllunina ásamt ástæðunni hér- aðlütandi. Slíka tilkynningu skal einnig senda ef beitt er takmörkun á rétti lækisniss til þess að ávísa í lyf eða alkóhól frá lyfjábúð eða ef hann af frjálsum vilja hefur afsalað sér þeim rétti eða réttinum til þess að gegna lækisstörfum.

5. gr.

Lækni í samningsríki sem fengið hefur lækisleyfi í öðru samningsríki ber í grundvallaratriðum réttur til þess að sækja um og fá borgaralega setningu í stöðu í síðarnefnda ríkinu enda þótt hann sé ekki ríkisborgari í því ríki.

Lækisstarf í einhverju samningsríkjanna ber við skipun í lækisstöðu í öðru samningsríki að hafa sama gildi sem samsvarandi starf unnið í síðarnefnda ríkinu.

6. gr.

Lækni í samningsríki sem fengið hefur setningu í lækisstöðu í öðru samningsríki ber í grundvallaratriðum að vera jafnsettur læknum í síðarnefnda ríkinu að því er varðar rétt til launa og eftirlauna ásamt öðrum hlunnindum er starf- inu tengd.

7. gr.

Sérhverft samningsríki skuldbindur sig, eftir undirritun samnings þessa, til þess að gera þar ráðstafanir sem því er mögulegt til þess að gera þar breytingar á gildandi ákvæðum sem nauðsynlegar eru til þess að ofangreindum grundvallarákvæðum 5. og 6. gr. verði fullnægt að því er varðar borgaralegar stöður á vegum ríkisins og koma því til leiðar að þessi grundvallaratriði gildi líka um stöður sem ekki eru á vegum ríkisins.

skal gis autorisasjon som lege, dersom det ikke foreligger slike forhold at autorisasjon ville kunne tilbakekalles hvis søkeren hadde vært autorisert lege.

Melding som slik gitt autorisasjon skal sendes til den sentrale medisinalmyndighet i det eller de land, hvor legen tidligere har fått autorisasjon. De sentrale medisinalmyndigheter skal gi hverandre ytterligere opplysninger som finnes nødvendige i anledning søknad om autorisasjon.

Artikkel 4

Er autorisasjon som lege i en kontraherende stat gitt en lege på grunnlag av autorisasjon i et annet land, skal autorisasjonen tilbakekalles dersom den opprinnelige autorisasjon tilbakekalles. For øvrig kan en autorisasjon tilbakekalles bare av de grunner som gjelder i det land den er gitt, dog således at det kan tas hensyn også til at det i en annen kontraherende stat er begått straffbar handling eller lagt for dagen grov udyktighet ved utøvelsen av legerket eller vist åpenbar usikketeth som lege.

Blir en lege, som har fått autorisasjon som lege i flere kontraherende stater, i noen av disse gjenstand for judisiell eller disiplinær forføyning i anledning av sin legevirkosmhet der eller tilbakekalles den autorisasjon som er gitt ham, skal den sentrale medisinalmyndighet i den eller de andre kontraherende stater underrettes om forføyningen eller tilbakekallelsen samt om grunnen til dette. Slik underretning skal også gis, hvis legen har fått sin rett til å forskrive legemidler eller alkohol fra apotek innskrenket eller hvis han frivillig har gitt avkall herpå eller på retten til å utøve legevirkosmhet.

Artikkel 5

Lege i en kontraherende stat, som har fått autorisasjon som lege i en annen kontraherende stat, bør i prinsippet være berettiget til å søke og få sivil tjeneste som lege i sistnevnte land uten hinder av at han ikke er statsborger i dette land.

Tjeneste som lege i en kontraherende stat bør ved tilsetning i legestilling i en annen kontraherende stat tillegges samme verdi som tjeneste av tilsvarende art utført i sistnevnte land.

Artikkel 6

Lege i en kontraherende stat som har fått stilling som lege i en annen kontraherende stat, bør i prinsippet være likestilt med lege i sistnevnte land, for så vidt angår rett til lønn og pensjon samt øvrige fordeler som følger med stillingen.

Artikkel 7

Hver av de kontraherende stater forplikter seg til etter undertegningen av denne overenskomst å vedta tiltak for i den utstrekning det er mulig å gjennomføre de endringer og gjeldende bestemmelser, som er nødvendige for å tilgodese de i artiklene 5 og 6 angitte prinsipper for så vidt angår statlige sivile stillinger, så vel som for øvrig å virke for at disse prinsipper blir tillempt også når det gjelder ikke-statlige stillinger.

kor, skall meddelas legitimation såsom läkare, därest icke sådana förhållanden föreligger, att om sökanden varit legitimerad läkare legitimationen kunnat återkallas.

Underrättelse om sålunda meddelad legitimation skall tillställas den centrala medicinalmyndigheten i den eller de stater, där läkaren tidigare vunnit legitimation. De centrala medicinalmyndigheterna skola lämna varandra de ytterligare upplysningar, som i anledning av en sökt legitimation befinnas erforderliga.

Artikel 4

Har legitimation såsom läkare i en fördragsslutande stat meddelats för läkare på grundval av auktorisation i annan stat, skall legitimationen återkallas, därest den ursprungliga auktorisationen återkallas. I övrigt må legitimationen återkallas endast på de grunder, som gälla i den stat, där den meddelats, dock att hänsyn därvid må tagas jämväl till i annan fördragsslutande stat begånget brott eller ådagalagd grov oskicklighet vid utövning av läkaryrket eller visad uppenbar olämplighet såsom läkare.

Blir läkare, som vunnit legitimation såsom läkare i flera fördragsslutande stater, i någon av dessa föremål för judiciell eller disciplinär åtgärd i anledning av sin läkarverksamhet därstädes eller återkallas för honom utfärdad legitimation, skall den centrala medicinalmyndigheten i den eller de andra fördragsslutande staterna underrättas om åtgärden eller återkallelsen samt om skälen därför. Sådan underrättelse skall jämväl ske, om läkaren fått vidkännas inskränkning i rätten att från apotek förskriva läkemedel eller alkohol eller om han frivilligt givit avkall härpå eller på rätten att utöva läkarverksamhet.

Artikel 5

Läkare i fördragsslutande stat, som vunnit legitimation såsom läkare i annan sådan stat, bör i princip vara berättigad att söka och erhålla civil tjänst såsom läkare i sistnämnda stat utan hinder av att han icke är medborgare i denna stat.

Tjänstgöring såsom läkare i någon av de fördragsslutande staterna bör vid tillsättning av läkartjänst i annan fördragsslutande stat tillmätas samma värde som i sistnämnda stat fullgjord tjänstgöring av motsvarande slag.

Artikel 6

Läkare i fördragsslutande stat, som erhållit tjänst såsom läkare i annan fördragsslutande stat, bör i princip vara likställd med läkare i sistnämnda stat såvitt angår rätt till lön och pension samt övriga med tjänsten förenade förmåner.

Artikel 7

Envar fördragsslutande stat förbinder sig att efter undertecknandet av denna överenskommelse vidtaga åtgärder för att i den mån så befinnes möjligt genomföra de ändringar i gällande bestämmelser, som äro erforderliga för tillgodoseende av de i artiklarna 5 och 6 angivna principerna såvitt angår statliga civila tjänster, ävensom att i övrigt verka för att dessa principer vinna tillämpning jämväl i fråga om icke-statliga tjänster.

Artikel 8

De centrale sundhedsmyndigheder i de kontraherende stater skal nøje følge udviklingen på arbejdsmarkedet for læger i de respektive stater, og, når særlige foranstaltninger synes påkrævede, gøre anmeldelse derom til den i medfør af artikel 5 i overenskomsten af 22. maj 1954 om fælles arbejdsmarked nedsatte kommission.

De centrale sundhedsmyndigheder skal til stadighed give hinanden de meddelelser og oplysninger, som er af betydning for bedømmelsen af udviklingen på arbejdsmarkedet for læger i de respektive stater.

Artikel 9

Efter forhandling skal Island kunne slutte sig til denne overenskomst.

Artikel 10

Denne overenskomst skal ratificeres og ratifikationsinstrumenterne deponeres i det svenske udenrigsministeriums arkiv.

Overenskomsten træder i kraft, så snart samtlige ratifikationsinstrumenter er deponeret.

Enhver af de kontraherende stater kan opsigte overenskomsten med et varsel på 6 måneder til ophør den 1. juli eller den 1. januar.

Enhver af de kontraherende stater kan med umiddelbar virkning sætte overenskomsten ud af kraft i forhold til en eller flere af de øvrige stater i tilfælde af krig eller krigsfare, eller hvis andre særlige nationale eller internationale forhold måtte gøre det nødvendigt. Vedkommende staters regeringer skal straks underrettes om beslutningen.

Til bekræftelse heraf har de befuldmægtede repræsentanter for de respektive stater undertegnet denne overenskomst og forsynet den med deres segl.

Udfærdiget i Stockholm den 18. juni 1965 i ét eksemplar på dansk, finsk, norsk og svensk, hvoraf det svenske udenrigsministerium vil tilstille de øvrige kontraherende staters regeringer bekræftede genpartner.

A. Hesselund-Jensen

8 artikla

Sopimusvaltioiden lääkintöhallitusten on tarkoin seurattava lääkärien työmarkkinoiden kehitystä kyseisessä maassa ja, milloin aihetta toimenpiteisiin ilmenee, tehtävä siitä ilmoitus yhteisistä työmarkkinoista 22 päivänä toukokuuta 1954 tehdyn sopimuksen 5 artiklan mukaisesti asetetulle toimikunnalle.

Lääkintöhallitusten on jatkuvasti toimitettava toisilleen tietoja ja ilmoituksia, jotka ovat tarpeen lääkärien työmarkkinoiden kehityksen arvostelemiseksi asianomaisissa maissa.

9 artikla

Islanti voi neuvottelujen jälkeen liittyä tähän sopimukseen.

10 artikla

Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat talletettava Ruotsin ulkoasiaindepartementin arkistoon.

Sopimus tulee voimaan heti kun kaikki ratifioimiskirjat on talletettu.

Kukin sopimusvaltio voi irtisanoa sopimuksen lakkaamasta olemassa voimassa joko 1 päivänä heinäkuuta tai 1 päivänä tammikuuta kuitenkin niin, että irtisanomisaika on vähintään kuusi kuukautta.

Kukin sopimusvaltio voi välittömästi lakkauttaa sopimuksen voimassaolon yhteen tai useampaan valtioon nähden sodan tai sodanvaaran tahi muiden kansallisten tai kansainvälisten erityisten syiden sitä vaatiessa. Asianomaisten maiden hallituksille on päätöksestä ilmoitettava välittömästi.

Tämän vakuudeksi ovat asianomaisten valtioiden valtuutetut allekirjoittaneet tämän sopimuksen ja varustaneet sen sineteillään.

Tehty Tukholmassa yhtenä kappaleena 18 päivänä kesäkuuta 1965 norjan-, ruotsin-, suomen- ja tanskankielisine teksteineen, josta Ruotsin ulkoasiaindepartementti luovuttaa oikeaksi todistetut jäljennökset muiden sopimusmaiden hallituksille.

Ralph Enckell

8. gr.

Yfirstjórn heilbrigðismála í hverju samningsríki fyrir sig skulu fylgjast náið með þróuninni á vinnumarkaðinum fyrir lækna í samningsríkjunum, og þegar sérstakar ráðstafanir virðast aðkallandi, tilkynna nefnd þeirri sem sett er á stofn samkvæmt 5. gr. samnings frá 22. maí 1954 um sameiginlegan vinnumarkað héraðlútandi.

Yfirstjórnir heilbrigðismála skulu ávallt tilkynna hver annari og upplýsa hver aðra um það sem þýðingu hefur fyrir þróunina á vinnumarkaðinum fyrir lækna í hverju landi fyrir sig.

9. gr.

Að loknum samningaviðræðum skal Island geta gerst aðili að samningi þessum.

10. gr.

Samning þennan skal fullgilda og fullgildingarskjölunum komið til varðveislu í skjalasafni sænska utanríkisráðuneytisins.

Samningurinn öðlast gildi um leið og öllum fullgildingarskjölunum hefur verið komið til varðveislu.

Sérhvert samningsríkjanna getur sagt samningnum upp með 6 mánaða fyrirvara um uppsögn er öðlist gildi hinn 1. júlí og hinn 1. janúar.

Sérhvert samningsríkjanna getur sagt samningnum upp gagnvart einu eða fleiri samningsríkjanna og taki uppsögnin gildi þegar í stað sé um að ræða stríð eða stríðshættu eða ef aðrar sérstakar ástæður innanlands eða á alþjóðavettvangi gera það nauðsynlegt. Ríkisstjórnum viðkomandi ríkja skal þegar tilkynnt um ákvörðunina.

Pessu til staðfestu hafa umboðsmenn ríkjanna hvers um sig undirritað samning þennan og sett innsigili sitt undir.

Gert í Stokkhólmi hinn 18. júní 1965 í einu eintaki á dönsku, finnsku, norsku og sænsku, og skal sænska utanríkisráðuneytið koma staðfestum endurrítum til ríkisstjórna hinna samningsríkjanna.

Fylgiskjal II.

Overenskomst om ændring i overenskomst af 18. juni 1965 mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige om fælles nordisk arbejdsmarked for læger

Regeringerne i Danmark, Finland, Norge og Sverige, som har indgået overenskomst den 18. juni 1965 om fælles nordisk arbejdsmarked for læger, er enedes om

Sopimus Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä lääkärien yhteispohjoismaisista työmarkkinoista 18 päivänä kesäkuuta 1965 tehdyn sopimuksen muuttamisesta

Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan hallitukset, jotka ovat 18 päivänä kesäkuuta 1965 tehneet sopimuksen lääkärien yhteispohjoismaisista työmarkkinoista, ovat sopineet, että sopimuksen johtolause sekä 1 ja 2 artikla

Samningur um breytingu á samningi frá 18. júní 1965 milli Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um sameiginlegan vinnumarkað lækna

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar sem gerðu samning hinn 18. júní 1965 um sameiginlegan vinnumarkað fyrir lækna eru ásáttar um

Artikkel 8

De sentrale medisinalmyndigheter i de kontraherende stater skal nøye følge utviklingen på arbeidsmarkedet for leger i de respektive land og, når særlige tiltak synes påkrevd, gi melding om dette til det utvalg som er nedsatt i henhold til artikkel 5 i overenskomsten av 22. mai 1954 om felles arbeidsmarked.

De sentrale medisinalmyndigheter vil til en hver tid tilstille hverandre de oppgaver og opplysninger som er av betydning for bedømmelsen av utviklingen på arbeidsmarkedet for leger i de respektive land.

Artikkel 9

Efter forhandlinger skal Island kunne slutte seg til denne overenskomst.

Artikkel 10

Denne overenskomst skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene deponeres i det svenske utenriksdepartementets arkiv.

Overenskomsten trer i kraft så snart samtlige ratifikasjonsdokumenter er deponert.

Hver av de kontraherende stater kan si opp overenskomsten med en frist av 6 måneder til opphør den 1. juli eller den 1. januar.

Hver av de kontraherende stater kan med øyeblikkelig virkning sette overenskomsten ut av kraft overfor ett eller flere av de øvrige land i tilfelle av krig eller krigsfare eller såfremt andre særlige nasjonale eller internasjonale forhold gjør det nødvendig. De berørte lands regjeringer skal straks underrettes om vedtaket.

Til bekreftelse på dette har de respektive staters befullmektigede underskrevet nærværende overenskomst og forsynt den med sine segl.

Utferdiget i Stockholm den 18. juni 1965 i ett eksemplar på dansk, finsk, norsk og svensk hvorav det svenske utenriksdepartement skal tilstille bekreftede gjenparter til de øvrige kontraherende lands regjeringer.

Arne Gunneng

Artikel 8

De centrala medicinalmyndigheterna i de fördragsslutande staterna skola noga följa utvecklingen på arbetsmarknaden för läkare i respektive stater och, då särskilda åtgärder synas påkallade, göra anmälan därom till den enligt artikel 5 i överenskommelsen den 22 maj 1954 om gemensam arbetsmarknad tillsatta kommissionen.

De centrala medicinalmyndigheterna skola fortlöpande lämna varandra de uppgifter och upplysningar, som äro av betydelse för bedömande av utvecklingen på arbetsmarknaden för läkare i respektive stater.

Artikel 9

Efter förhandlingar må Island kunna avsluta sig till denna överenskommelse.

Artikel 10

Denna överenskommelse skall ratificeras och ratifikationsinstrumenten deponeras i det svenska utrikesdepartementets arkiv.

Överenskommelsen träder i kraft så snart samtliga ratifikationsinstrument deponerats.

Envar av de fördragsslutande staterna kan uppsäga överenskommelsen med en uppsägningstid av sex månader att upphöra den 1 juli eller den 1 januari.

Envar av de fördragsslutande staterna kan med omedelbar verkan sätta överenskommelsen ur kraft i förhållande till en eller flera av de övriga staterna i händelse av krig eller krigsfara eller om andra särskilda nationella eller internationella förhållanden göra det nödvändigt. Vederbörande staters regeringar skola omedelbart underrättas om beslutet.

Till bekräftelse härav hava de befullmäktigade ombuden för respektive stater undertecknat denna överenskommelse och försett densamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm den 18 juni 1965 i ett exemplar på danska, finska, norska och svenska språken, av vilket svenska utrikesdepartementet skall överlämna bestyrkta avskrifter till de övriga fördragsslutande staternas regeringar.

Torsten Nilsson

Overenskomst om endring i overenskomsten av 18 juni 1965 mellom Danmark, Finland, Norge og Sverige om felles nordisk arbeidsmarked for leger

Regjeringene i Norge, Danmark, Finland og Sverige, som har inngått overenskomsten av 18. juni 1965 om felles nordisk arbeidsmarked for leger, er blitt enige om

Överenskommelse om ändring i överenskommelsen den 18 juni 1965 mellan Sverige, Danmark, Finland och Norge om gemensam nordisk arbetsmarknad för läkare

Regeringarna i Sverige, Danmark, Finland och Norge, som ingått överenskommelsen den 18 juni 1965 om gemensam nordisk arbetsmarknad för läkare, har överenskommit

dels at overenskomstens præambel samt artiklerne 1 og 2 skal have følgende ordlyd

dels at der i overenskomsten skal indføres en ny artikel. 4 a. med nedenfor nævnte ordlyd:

De kontraherende stater,
som tidligere har truffet overenskomst om et fælles nordisk arbejdsmarked,

som i princippet finder, at muligheden for fri bevægelighed for den medicinske arbejdskraft mellem de nordiske stater vil være til gavn for den medicinske og sociale udvikling i disse stater,

som finder, at både den grundlæggende uddannelse for læger og uddannelsen til speciallæge er stort set ligeværdige i de respektive stater,

som finder, at der bør tilvejebringes den størst mulige ensartethed i lægeuddannelsen i de nordiske stater, og

som vil tilstræbe den størst mulige ensartethed i lovgivningen om medicinsk personel, er enedes om følgende:

Artikel 1

Statsborgere i de kontraherende stater, som har erhvervet og vedblivende har ret til selvstændigt virke som læge i en af staterne skal have ret til under de i denne overenskomst angivne forudsætninger at få tilsvarende ret i de øvrige kontraherende stater.

Artikel 2

Som vilkår for meddelelse af tilladelse til selvstændigt virke som læge efter artikel 1 kan en kontraherende stat kræve

dels at lægen godtgør at have indhentet de fornødne kundskaber om den her gældende medicinallovgivning,

dels at lægen har gennemgået en klinisk uddannelse af tilsvarende længde, som kræves for adgang til selvstændigt virke som læge i denne stat.

Artikel 4 a

Statsborgere i de kontraherende stater, som har fået tilladelse til at betegne sig som speciallæge i en af staterne, skal kunne få samme tilladelse i de øvrige kontraherende stater, under forudsætning af,

dels at han har erhvervet og vedblivende har ret til selvstændigt virke som læge i denne stat.

dels at det pågældende område af lægevidenskaben er godkendt som et speciale ifølge de bestemmelser, der i denne stat indeholder regler for lægers ret til at betegne sig som speciallæge.

muutetaan ja että sopimukseen lisätään uusi 4 a artikla seuraavasti:

Sopimusvaltiot,
jotka aikaisemmin ovat tehneet sopimukset yhteispohjoismaisista työmarkkinoista,

jotka periaatteessa katsovat lääkintäalan työvoiman vapaan siirtymisen pohjoismaasta toiseen olevan hyödyksi näiden maiden lääkintäalalla ja sosiaalisella kehitykselle,

jotka pitävät lääkärin peruskoulutusta ja jatkokoulutusta erikoislääkäreiksi suurin piirtein samanarvoisina asianomaisissa maissa,

jotka katsovat, että pohjoismaihin on aikaansaattava mahdollisimman yhtenäinen lääkärinkoulutus ja

joiden pyrkimyksenä on saada aikaan mahdollisimman yhtenäinen lääkintäalan henkilökuntaa koskeva lainsäädäntö,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Sopimusmaan kansalainen, joka on sannut ja jolla edelleen on rajoittamaton oikeus lääkärin toimien harjoittamiseen sellaisessa maassa (laillistus), on oikeus tässä sopimuksessa määrätyn edellytyksin saavuttaa laillistetun lääkärin oikeudet muussa sopimusmaassa.

2 artikla

Sopimusvaltio voi asettaa 1 artiklan mukaisen laillistuksen ehdoksi

että lääkäri osoittaa saavuttaneensa tarpeelliset tiedot siellä voimassa olevasta lääkintäalan lainsäädännöstä,

ja että hän on suorittanut käytännön sairaanhoitopalvelua niin pitkän ajan kuin vaaditaan laillistuksen saavuttamiseksi asianomaisissa maissa.

4 a artikla

Sopimusmaan kansalaisella, joka on saavuttanut erikoislääkärin oikeuden jossakin maista, on oikeus saada samat oikeudet toisessa sopimusmaassa edellyttäen

että hän on saavuttanut rajoittamattoman oikeuden lääkärin toimien harjoittamiseen ja että hänellä edelleen on tämä oikeus

ja että kyseessä olevaa lääketieteen alaa pidetään lääketieteen erikoisalana niiden säännösten mukaisesti, jotka säätävät lääkärin oikeudesta ilmoittaa olevansa erikoislääkäri.

annars vegar að inngangur samningsins ásamt 1. og 2. gr. skuli hljóða þannig

hins vegar að bæta skuli í samninginn nýrri grein, 4a, er hljóði sem að neðan greinir

Samningsríkin,

sem áður hafa gert samning um sameiginlegan norrænan vinnumarkað,

sem álitá í grundvallaratriðum að möguleiki til fjárlásrar hreyfingar á vinnuafli heilbrigðisstetta milli norrænu ríkjanna muni verða til gagns fyrir læknisfræðilega og félagslega framþróun í þessum ríkjum,

sem álitá að bæði grunnenntun lækna og menntun sérfræðinga sé í stórum dráttum jafngild í ríkjunum hverju fyrir sig,

sem álitá að koma beri á sem líkastri læknis- menntun í norrænu ríkjunum, og

sem muni leitast við að koma á sem líkastri löggjöf um heilbrigðisstéttir

eru ásatt um eftirfarandi:

1. gr.

Ríkisborgarar samningsríkjanna sem hafa haft rétt til og enn hafa rétt til að starfa sjálfstætt sem læknar í einhverju ríkjanna skulu hafa rétt til þess að fá samsvarandi rétt í hinum samningsríkjunum með þeim skilyrðum er greinir í samningi þessum.

2. gr.

Sem skilyrði fyrir veitingu leyfis til þess að starfa sjálfstætt sem læknir samkvæmt 1. gr. getur samningsríki krafist þess

annars vegar að læknirinn hafi öðlast nægilega þekkingu um gildandi læknalöggjöf í því landi,

hins vegar að læknirinn hafi lokið klíniskri menntun af samsvarandi lengd og krafist er til heimildar til sjálfstæðs starfs sem læknis í því ríki.

4a. gr.

Ríkisborgarar samningsríkjanna sem hafa fengið leyfi til þess að kalla sig sérfræðinga í einhverju ríkjanna eiga rétt á sama leyfi í hinum samningsríkjunum með þeim skilyrðum

annars vegar að þeir hafi fengið rétt til og hafi enn rétt til að starfa sjálfstætt sem læknar í því ríki,

hins vegar að það svið læknisfræðinnar sé viðurkennt sem sérgrein samkvæmt þeim ákvæðum sem hafa að geyma reglur um rétt lækna í því ríki til þess að kalla sig sérfræðinga.

at overenskomstens preambel samt artikkel 1 og 2 skal ha følgende ordlyd

samt at det i overenskomsten skal tilføyes en ny artikkel, 4 a, med den nedenfor angitte ordlyd.

De kontraherende stater som tidligere har truffet overenskomst om et felles nordisk arbeidsmarked,

som i prinsippet mener at adgang til fri bevegelse for medisinsk arbeidskraft mellom de nordiske land kan være til gagn for den medisinske og sosiale utvikling i disse land,

som mener at grunnutdannelsen for leger samt videreutdannelsen til spesialist stort sett er likeverdige i de nordiske land,

som mener at legeutdannelsen i de nordiske land bør utformes så ensartet som mulig,

som vil søke å få laget en så ensartet lovgivning som mulig for så vidt angår medisinsk personell,

er blitt enige om:

Artikkel 1

Statsborger i en av de kontraherende stater som har fått og fremdeles innehar ubegrenset rett til å utøve legevirksomhet i en slik stat (autorisasjon), skal ha rett til å få autorisasjon som lege i de øvrige kontraherende stater på betingelser som angitt i denne overenskomst.

Artikkel 2

Som vilkår for å gi autorisasjon etter artikkel 1 kan en kontraherende stat kreve

at legen har tilegnet seg nødvendige kunnskaper om den der gjeldende medisinallovgivning

og at han har utført praktisk tjeneste i så lang tid som kreves for å få autorisasjon i denne stat.

Artikkel 4 a

Statsborger i en kontraherende stat, som har fått godkjenning som spesialist i en av statene har rett til å få den samme godkjenning i en annen kontraherende stat under forutsetning av

at han har fått ubegrenset autorisasjon som lege i denne stat og fremdeles innehar slik autorisasjon.

og at det angjeldende område av legevitenskapen der er godkjent som spesialitet etter de bestemmelser som gjelder for legers rett til å kalle seg spesialist.

dels att överenskommelsens preambel samt artiklarna 1 och 2 skall ha följande lydelse.

dels att i överenskommelsen skall införas en ny artikel, 4 a, av nedan angivna lydelse.

De fördragsslutande staterna,

som tidigare träffat överenskommelse om en gemensam nordisk arbetsmarknad,

som i princip anse, att möjligheten för medicinsk arbetskraft till fri rörlighet mellan de nordiska staterna vore till gagn för den medicinska och sociala utvecklingen i dessa stater.

som anse, att såväl den grundläggande utbildningen till läkare som vidareutbildningen till specialist är i stort sett likvärdig i respektive stater.

som anse, att så enhetlig utformning som möjligt av läkarutbildningen i de nordiska staterna bör åstadkommas och

som vilja eftersträva så enhetlig lagstiftning som möjligt i fråga om medicinalpersonal, hava enats om följande.

Artikkel 1

Medborgare i fördragsslutande stat, som vunnit och fortfarande äger obegränsad rätt att utöva läkaryrket i sådan stat (legitimation), skall äga rätt att under de i denna överenskommelse angivna förutsättningarna vinna legitimation såsom läkare i annan fördragsslutande stat.

Artikkel 2

Såsom villkor för meddelande av legitimation enligt artikkel 1 må fördragsslutande stat kräva

dels att läkaren visar sig hava inhämtat erforderliga kunskaper angående där gällande medicinalförfattningar,

dels ock att han fullgjort praktisk sjukvårdstjänstgöring under så lång tid som krävs för erhållande av legitimation i denna stat.

Artikkel 4 a

Medborgare i fördragsslutande stat som förvärvat bevis om specialistkompetens i någon av staterna äger erhålla bevis om samma kompetens i annan fördragsslutande stat under förutsättning

dels att han vunnit obegränsad legitimation som läkare i denna stat och alljämt äger sådan legitimation.

dels ock att ifrågavarande område av läkarevitenskapen där är erkänt som specialitet enligt de bestämmelser som reglera läkares rätt att beteckna sig som specialist.

Ved anvendelse af overenskomsten skal statsborger i de kontraherende stater, som har fået tilladelse til at betegne sig som speciallæge i Danmark uden der at have ret til at udøve selvstændig virksomhed som læge, ligestilles med læger, som har ret til selvstændigt virke som læge.

Denne overenskomst skal ratificeres og ratifikationsinstrumenterne deponeres i det svenske udenrigsdepartements arkiv.

Overenskomsten træder i kraft, så snart samtlige ratifikationsinstrumenter er deponeret.

Til bekræftelse heraf har de befuldmægtigede repræsentanter for de respektive stater undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i Stockholm den 19. august 1976 i et eksemplar på dansk, finsk, norsk og svensk.

Høgsbro Holm

Sovellettaessa sopimusta on sopimusmaan kansalaista, jolla on erikoislääkärin oikeus Tanskassa ilman että hänellä siellä on rajoittamaton oikeus toimia lääkärinä, verrattava lääkäriin, jolla on tämä oikeus.

Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat talletettava Ruotsin ulkoasiaindepartementin arkistoon.

Sopimus tulee voimaan heti kun kaikki ratifioimiskirjat on talletettu.

Tämän vakuudeksi ovat asianomaiset valtuutetut edustajat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Tukholmassa 19 päivänä elokuuta 1976 yhtenä kappaleena tanskan, suomen, norjan ja ruotsin kielellä.

Jorma Vanamo

Við framkvæmd samningsins skal ríkisborgari samningsríkis sem hefur fengið leyfi til þess að kalla sig sérfræðing í Danmörku án þess að hafa rétt til þess að starfa þar sjálfstætt sem lækni hafa sömu stöðu og læknafræðingur sem hafa rétt til þess að starfa sjálfstætt sem læknafræðingur.

Samning þennan skal fullgilda og fullgildingarskjölunum komið til varðveislu í skjalasafni sænska utanríkisráðuneytisins.

Samningurinn öðlast gildi og öllum fullgildingarskjölunum hefur verið komið til varðveislu.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmenn ríkjanna hvers um sig undirritað samning þennan.

Gert í Stokkhólmi hinn 19. ágúst 1976 í einu eintaki á dönsku, finnsku, norsku og sænsku.

Ved praktisering av overenskomsten skal statsborger i en kontraherende stat som har godkjenning som spesialist i Danmark uten å ha ubegrenset autorisasjon som lege der, stilles på like linje med lege som innehar slik autorisasjon.

Denne overenskomst skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene deponeres i det svenske utenriksdepartementets arkiv.

Overenskomsten trer i kraft så snart samtlige ratifikasjonsdokumenter er deponert.

Til bekreftelse på dette har de respektive staters befullmektige undertegnet nærværende overenskomst.

Utfærdiget i Stockholm den 19 august 1976 i ett eksemplar på dansk, finsk, norsk og svensk.

Nils L. Dahl

Vid tillämpningen av överenskommelsen skall medborgare i fördragsslutande stat, som har specialistkompetens i Danmark utan att där äga obegränsad legitimation såsom läkare, jämföras med läkare som innehar sådan legitimation.

Denna överenskommelse skall ratificeras och ratifikationsinstrumenten deponeras i det svenska utrikesdepartementets arkiv.

Överenskommelsen träder i kraft så snart samtliga ratifikationsinstrument deponerats.

Till bekräftelse härav har de respektive befullmäktigade undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Stockholm den 19 augusti 1976 i ett exemplar på danska, finska, norska och svenska språken.

Sven Aspling